

Publicerad 2007-02-17 16:40 av Evelina-B

men jag kanske inte vill vara som alla andra, sa du när du låg nära min famn och grät.

du säger att du älskar mig så djupt, du säger att du saknar mig den tiden vi inte är tillsammans,

om jag säger att jag inte tror att kärlekens vindar, susat genom mitt hår på en sommaräng mitt i vintern, förut.

vad tänker du då?

om jag säger att mitt hjärta aldrig blivit utslitet och stampats på, hur tänker du då?

hur tänker jag?

som i all min blåögdhet kastar mig ut över djupt hav, och tror att jag ska flyta med hjälp av den kärlek du ger mig,

aldrig någonsin sjunka ner i det jag en gång kallade min fristad; ensamhetens manipulativa diktatiska självständighet.

skuggan av dig, när du ligger bredvid mig och i din djupaste sömn viskar mitt namn.

är så hemsk att jag vill klösa ut mina ögon, så att blodet rinner nu när det är som tjockast.

för jag vet, att vi en dag kommer gå skiljda vägar, och att vi båda kommer gråta över den förlorade tiden, vi spenderade tillsammans.

vatten är i mer värde än guld i verkliga livet, men aktiebolagen, dom bryr sig inte ett skit av vad vi säger, som vet, det dom inte vet.

att kärlek kan plockas från träd, det vet alla, för det är lätt att stiga in, men svårt så in i helvete att bli utkastad.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Evelina-B med Poeter.se id #4571 innehar upphovsrätten